

[Kristen Østergaard.]

ligt og mangelfuldt et forslag, som tilfældet var i fjor.

Forslagets fire små punkter fortæller ikke meget, og det gør bemærkningerne til forslaget heller ikke. I bemærkningerne siges der bl. a.:

„Med lovforslaget som grundlag er iværksat undersøgelser af felthærens og lokalforsvarets organisation, bemanning samt indbyrdes størrelsesforhold. . .“

osv., og noget lignende anføres vedrørende søværnet og flyvevåbnet. Regeringen burde ikke have haft mere travlt med fremsættelsen og behandlingen af dette forslag, end at man havde afventet i det mindste dette undersøgelsesresultat, således at disse nødvendige oplysninger kunne have foreligget som en del af bemærkningerne til lovforslaget, således at vi kunne have drøftet disse vigtige forhold åbent her i folketinget. Med den valgte fremgangsmåde får udvalget naturligvis det pågældende materiale løbende, efterhånden som det kommer, men denne fremgangsmåde finder jeg mindre tilfredsstillende. Jeg vil for resten i denne forbindelse gerne spørge forsvarsministeren: det forholder sig vel ikke således, at disse undersøgelsesresultater allerede foreligger i ministeriet? I benægtende fald vil jeg gerne vide noget om, hvornår disse undersøgelsesresultater kan forventes, for det er jo ret vigtigt for at kunne gå videre med forslaget's behandling.

Når forslaget og bemærkningerne dertil er så mangelfulde, som tilfældet er, må ministeren finde sig i, at der her ved første behandling stilles nogle spørgsmål om enkeltheder. Jeg har forstået forslaget sådan, at regeringen opretholder ideen om et stærkt udvidet lokalforsvar, hvori alle værnepligtige indgår efter en tjenestetid på 6 måneder. Jeg går ud fra, at det forholder sig sådan, selv om der er vendinger i bemærkningerne, som kunne tydes noget anderledes, men det skyldes formentlig bemærkningernes uklarhed. Jeg er forundret over, at regeringen vil opretholde denne del af forslaget fra i fjor. Lokalforsvarsproblemet er jo siden blevet ret grundigt behandlet både i forsvarskommissionen og i udvalget, der behandlede det socialdemokratiske forslag fra i fjor, og jeg mener at kunne drage den konklusion af den hidtidige

behandling af dette problem, at lokalforsvar nok er nyttigt, men kun i forbindelse med en rimelig stærk felthær, som vi har i den gældende ordning. Men lokalforsvar, hvor nyttigt det end er, er trods alt af sekundær betydning, og det praktiseres bedst og billigst ved at overføre ældre årgange af værnepligtige til disse forsvarsopgaver. På denne baggrund forbavser det mig, at regeringen vil bruge så store økonomiske midler af dem, der er til rådighed for forsvarret, til noget af så sekundær betydning og til næsten isolerede foranstaltninger.

Jeg mener også, det er klarlagt, at det er helt uforvarsligt at sende soldater med kun 6 måneders tjenestetid i kamp, uanset om det drejer sig om felthæren, eller det drejer sig om et nyopbygget lokalforsvar, idet der altid skal regnes med, at modstanderne er soldater med flere års træning. Jeg vil egentlig advare imod at foregøgle ungdommen, at regeringen kan skaffe en omgående lettelse i værnepligten, ud fra den opfattelse, at dette kan ordnes i en håndvending. Men i en situation, hvor jeg forstår på regeringen at vi skal være sparsommelige, når det gælder forsvarret, har vi efter min opfattelse ikke råd til at bruge så store midler til et lokalforsvar af mindre betydning.

Lovforslagets vigtigste paragraf med den væsentligste ændring er jo bestemmelsen om, at dækningsstyrken skal bestå af en egentlig stående styrke på 7.000 mand med visse støtteenheder og af én hjemsendt supplementsstyrke, der i videst muligt omfang skal være beredt til øjeblikkelig indsats.

Det ny, som forsvarsministeren har fremhævet som noget væsentligt i forhold til lovforslaget fra i fjor, er altså de 5 små ord „og af en hjemsendt supplementsstyrke“. På grundlag af de mangelfulde oplysninger er det umuligt at overse konsekvenserne af den lille foreslåede ændring, men jeg forstår eller vil forstå det i den allerbedste mening, og jeg forstår ændringen derhen, at på ét område er forsvarsministeren blevet klogere af kommissionsarbejdet og oplysningerne til udvalget i fjor med det resultat, at forsvarsministeren nu erkender, at en beredskabsstyrke uanset størrelsen, der ikke kan forstærkes i en konfliktsituation, er af en meget begrænset værdi. Det synes også at fremgå af bemærkningerne, at der stadig skal udskrives værnepligtige til den stående